

זה התחיל לפני כשלוש שנים, ביום שבו ילדתי את דקל שלי.

הלידה הייתה והרגישה כמו חלום ושם נפל לי האסימון זה מה שאני רוצה לעשות- לתת את הדבר היקר והטהור הזה לזוג שנבצר ממנו. אז זה ישב לי בראש ודיברתי על זה פה ושם עם חברים קרובים .

היגיתי להחלטה- אני אהיה פונדקאית.

החזרה של שני עוברים ואני מבחינתי ההריון הזה נקלט- אין אופציה אחרת!!!

כעבור שבוע וחצי מרגישה שמשוהו קורה לי בגוף , מבצעת בדיקת הריון ואכן שני פסים. מבצעים בדיקת דם והבטא בשמיים ומסתבר נקלטו שני עוברים!!!!

ההתרגשות גדולה

שבוע 36, מחליטים לבקוע מים ולנסות להתקדם עם לידה רגילה כי העוברים במצג ראש

הצירים לא מאחרים לבוא תחושה של לחץ והנה פתיחה של 10!!!!

מתחילים לחיצות - הראשון יוצא בבכי אדיר

הרופא פוקע את המים של השני והוא תוך רבע שעה בחוץ. אימאלה איזה אושר, איזה הקלה, איזו תחושה נפלאה ואיזה רוגע!!!!

כולם בעננים- כל הנוכחים בחדר לידה- בעלי, ההורים, אמא שלי, אני וכל הצוות המיילד.

לא ניתן לתאר את החוויה הזאת המילים רק יכולה להגיד שזה אחד הדברים הכי טובים שקרו לי ואין מאושרת ומסופקת ממני.

ניתנה לי הזכות לתת במתנה את הדבר היקר ביותר שקיים- חיים!!!

מאחלת לכולם הצלחה ורוצה להעביר את המסר שאיתו צעדתי לאורך כל התהליך המטורף הזה- לכל אחד יש גורל, אל תתנו לפחד להניע אתכן, כל דבר שצריך לקרות קורה- צריך להאמין ולהבין שלכל אחד יש את הדרך שסלולה לו ולפעמים טובה יותר ולפעמים טובה פחות אבל צריך לדעת לקבל הכל וזה הטיפ שלי למסע הזה.

עצם זה שרעיון כזה עלה בדעתנו הופך את כולנו למלאכיות- ושתמיד נהיה בצד הנותן....